

Predikan i Kyrkhults kyrka 1 jan 2010

Nyårsdagen

"I Jesu namn"

Jesaja 49:13-16

Hebr 13:5-8

Luk 13:6-9

Fikonträd hör väl inte hemma i vingårdar. Där skulle ju vinträden växa, fikonträd fick normalt växa vilt, det var inget som man lade ner möda på att odla. Ändå fick detta fikonträd växa bland vinstockarna, trots att det tog upp dyrbar plats för mer värdefulla grödor. Av nåd fick den stå kvar i tre års tid.

Bildspråket är tydligt: Vingården är kyrkan och genom dopet har vi alla av nåd fått gå in i kyrkan precis som fikonträdet. Trädgårdsmästaren är Kristus själv, han som går omkring och tittat till sina plantor.

Ja, fikonträdet fick stå där i tre år. Det var den tiden som den hade på sig att inse att det var ett fruktträd och inte en prydnadsväxt. Men när de tre åren hade gått så fick vingårdsägaren nog: "Hugg bort det, det har haft sin chans."

Det är nu som trädgårdsmästaren griper in och ber för trädet: än finns det mer att göra, läget är inte hopplöst, ge det lite mer tid. Jesus är vår försvarare som inte ger upp om oss. Och han utverkar mer tid.

Och det är vi som har fått fristen, vi som växer i vingården har fått ett år till. Av nåd har vi fått uppskov: vi lever under en nådatid. Jesus är beredd att börja om med oss, men han låter oss inte bara vara och tänker att vi självmant får ta oss i kragen och se till att göra något av våra liv. Det där fikonträdet blir inte lämnat åt sitt öde, nej det är två saker som trädgårdsmästaren säger: han vill gräva runt det och gödsla det för att det ska bära frukt. Han vill arbeta med trädet och ge det näring.

Av oss själva kan vi inte bära frukt, av oss själva kan vi inte förändra oss. Jesus behöver arbeta med oss. Jag tror att Jesus arbetar med oss mycket mer än vad vi anar. Han kan arbeta med oss i livets händelser, även i händelser som vi har svårt att se meningen med. Han arbetar med oss genom människor vi möter, även om det inte är enkla möten.

Men han ger oss också näring som vi behöver för att växa och bära frukt. Vi kan inte ge ut något som vi inte först har tagit emot. När du kom till kyrkan idag så

var det för att ta emot näring som Jesus vill ge dig. Jag tänker alltså att när trädgårdsmästaren vill gräva runt och arbeta med trädet, så handlar det om svårigheter som får oss att växa och mogna. Men när han gödslar och ger näring så handlar det om att ta emot, att vi öppnar oss för det goda som Jesus vill ge oss.

Vi får vara tacksamma att det är Jesus som är trädgårdsmästaren. Människor i vår omgivning tröttnar nog betydligt fortare på oss. Bär vi inte frukt på en gång så blir vi avfärdade. Och hur många chanser ska en människa få? Hur många som helst, eller finns det hopplösa fall? För Jesus finns det inga hopplösa fall. Det är därför som han ger oss mer tid. Med det nya året som han gett dig idag, så ger han också nya möjligheter.

Men det finns kanske en fara att du själv ser dig som ett hopplöst fall. De nyårslöften som man gav för ett år sedan, vad blev det av dem? Och så ligger det nära till hands att tappa modet. Det är kanske därför som fikonträdet inte gav någon frukt, det hade liksom redan gett upp. Runt omkring sig har det bara dignande vinstockar med härliga vindruvor. Fikonträdet vet att även om det försökte att prestera någon frukt skulle det bara bli lite torra fikon. Det är knappast lönt att försöka.

Vad ska vi då göra om vi känner oss som ett torrt fikonträd bland vinträden? Vi har nu 2009 bakom oss och ett års erfarenhet rikare. Allt blev kanske inte vad vi hade tänkt oss. Men att få erfarenhet handlar mycket om att inse sin begränsning. Vi växer kanske snarare genom att bli mindre, genom att vi skalas av det som vi trodde oss vara. Men genom att vi blir mindre så kan Kristus växa och bli större. Den som klarar sig själ behöver varken Gud eller människor, den människan får snart snäva perspektiv på tillvaron.

Det gångna året har lärt oss hur lite vi egentligen förfogar över vår tid, vår lycka och olycka. Våra planer och projekt är och förblir provisoriska, de hänger ju så ofta på andra faktorer som vi inte råår över.

Allt detta får vi istället överlåta i Guds händer. Det som vi tycker är misslyckanden och bortkastad tid blir aldrig bortkastat när Gud får ta det i sin hand.

Samma sak gäller det kommande året. Vi får lämna även det i Guds hand. Vi vet inte så mycket om framtiden och ärligt talat så vill vi nog inte veta så mycket heller. Istället får vi leva i Guds nu, vi får ta emot framtiden ur Guds händer.

Och vi vågar överlåta oss till Gud eftersom han aldrig ger upp om oss. Jesus har utverkat mer tid åt oss. Tid som vi har fått för att bära frukt. Tid för att ta låta Jesus arbeta med oss och ge oss näring. Idag, framme vid altaret så erbjuder han sig själv som näring. Vi får börja det nya året genom att ta emot Kristus själv.